

INZERCE

Muzeum
Vysoké nad Jizerou

Pojizerská realitní s.r.o.

Patriot Českého ráje, Pojizeří, Podještědí a Podkrkonoší
Tázlerova 270, 511 01 Turnov, tel: 481311505, 775311505-6

Vám nabízí:

- kompletní služby realitní kanceláře spojené s prodejem a koupí nemovitostí
- finanční služby (zajištění hypotečního úvěru, úvěr ze stavebního spoření na koupi či rekonstrukci nemovitosti, pojištění atp.)

Hledám k prodeji byt v osobním vlastnictví, nebo družstevní.
Spěchá, formality zajistím!

Tel: 608 923 727.

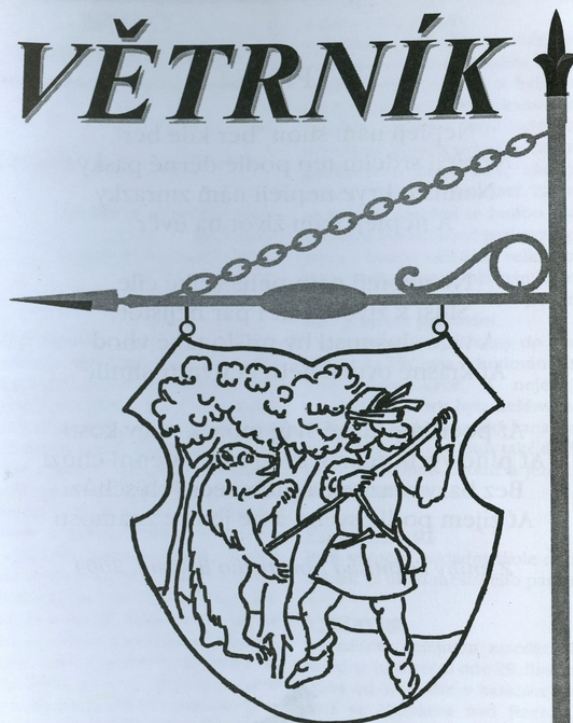
Nabídněte rodinný domek, chatu nebo chalupu nejlépe
s celoroční dostupností. Stav nerozhoduje.

Solidní jednání.

Tel.: 777 041 737

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 11-12/2004, vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 450 ks, cena 10,-Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3. v měsíci na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11. Redakce-Muzeum-tel: 481 593 118
V roce 2004 vytiskl R. Friede, tiskárna merkantilu Roprachtice - tel/fax 481 593 163

VĚTRNÍK

Listopad - prosinec 2004

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

PF

Nepřeji nám shon "ber kde ber"
Nepřeji srdcím tep podle děrné pásky
Namísto krve nepřeji nám zmrázky
A nepřeji nám život na úvěr

Ne nepřeji nám příliš velké cíle
Sluší k životu mít i pár nejistot
A více slušnosti by přišlo také vhod
Ať krásné ovoce nebývá uvnitř shnilé

Ať pocítíme jasně svůj mozek svaly kosti
Ať plně vychutnáme svou každodenní chůzi
Bez barvy razítek a přebytečných schůzí
Ať žijem podle svého a ne jen ze známosti

Z knihy Františka Novotného Blažení, 2004

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

*Mé oko je spokojené s tím,
co je tady,
neboť se naučilo vidět...*

Hermann Hesse

Vážení čtenáři,
dostáváte poslední číslo letošního roku, který byl velice bohatý na nejrůznější události, výročí, vzpomínání a v neposlední řadě i na zvelebování města a přilehlých obcí. Že se třeba všude a všechno nezdařilo podle představ některých občanů, není vždy vinou města, ale záleží na lidech a jejich vztahu k městu, k práci, k spoluobčanům. Snažili jsme se vás o všem pravdivě a pravidelně informovat. Víím, že často kritizují nejrůznější nedostatky, víím ale také, že mnohé z nich právě díky kritikám byly napraveny, a proto se ráda dívám na to, co je pěkné, co se podařilo. Mám radost z toho, co dobrého a správného se připravuje. A k vidění je toho v poslední době dost. Třeba nové osvětlení. Na náměstí je hotové už od léta, ale dokončilo se i v prostoru Lyžařské ulice a přibýly i další lampy, takže osvětlení je jednotné. Přes zimu se vybudují další bytové jednotky v nebytových prostorách

v domě č. 165 (bývalá družina a dílny vedle pošty).

Konečně se začalo zcela vážně řešit parkování ve městě. Myslím, že všem opravdovým Vysočákům bylo proti myslí parkování těžkých kamionů na náměstí, zejména když bylo vloni opraveno. Projekt byl už schválen za přítomnosti dopraváků, zástupců města i dalších organizací. Zakoupí se značky, kterými se budou osazovat ulice, budou jasné parkovací prostory a budou ukládány velké pokuty za nedodržování příslušných nařízení a značek. To je ovšem jen první část projektu parkování.

V prostoru od hasičovny do hlavní silnice na Těch byla vybudována asfaltová komunikace. A nejen to, v celém prostoru byla dešťová voda odvedena sběračem do kanalizace. V samotné Těči se letos také dočkali toho, že mohou chodit a jezdit po pěkných cestách.

Poděkování

Patří vysoké základní škole a jejím žákům za úklid městského parku.

Výstavba

Na příštím veřejném zasedání MZ, které se uskuteční dne 29. listopadu 2004 od 18 hodin v hasičské zbrojnici ve Vysokém nad Jizerou, se bude jednat o výstavbě na pozemkových parcelách č. 1141/3, č. 1141/4, č. 1141/7 a č. 1130 v prostoru bývalé lesní školky za vodárnou. Na těchto pozemkových parcelách se uvažuje o výstavbě bytových domů, kapacita 62 - 68 malometrážních bytů, nebo o tom, výše uvedené parcely ponachat na výstavbu rodinných domů

a menších rodinných penzionů.
Pokud máte zájem o své město,

přijďte říci svůj názor na výstavbu
v daném prostoru.

*Z rozhovoru se starostou
připravila Ludmila Hnyková*

Výsledky voleb

Kraj Liberecký - 5. - 6. listopadu 2004

Strana	č.	Okrsek1	Okrsek2	Okrsek3	Okrsek4	Okrsek5	Celkem
		Vysoké	Skl.	Tříč	SV	Helk.	HL./%
SOS	4	15	4	1	6	0	26/6,79
KDU.ČSL	8	43	4	2	2	0	51/13,32
US - DU	14	5	0	1	0	0	6/1,57
NEZÁVISLÍ	19	4	0	0	0	0	4/1,04
SZ	21	3	1	0	0	0	4/1,04
ČHNJ	25	0	0	0	0	0	0/0
ODS	26	95	15	11	5	0	126/32,90
USZ+DRS	28	1	0	0	0	0	1/0,26
PB	34	4	0	0	0	0	4/1,04
ČSSD	36	45	11	3	4	0	63/16,34
ED	39	0	0	0	1	0	1/0,26
ČSNS	40	1	4	1	0	0	6/1,57
SNK	41	35	1	0	2	0	38/9,92
SZR	45	2	1	0	0	0	3/0,78
DS	47	1	0	1	0	0	2/0,52
KSČM	54	41	4	1	2	0	48/12,53
Voleb.účast							
p.hlasů		295	45	21	22	0	383
%		40,30	30	17,80	44,90	0	35,43

Protože náš časopis vychází už
v předvánoční době, přeji svým jmé-
nem i jménem redakce všem spoko-
jené a klidné vánoční dny a splnění
vlastních přání o Vánocích i v novém
roce.

lh

*Koleda, koleda, život se nepředá,
a přece toho dá dosti.
Jak rybí šupinka na síti
káž se nám každý den zatřpyti
do šťastné budoucnosti.*

František Hrubín

Drazí přátelé,

kdykoliv slyšíme slovo Vánoce, vždy se nás zmocňuje zvláštní nálada.
V našich myslích se vynořuje představa vánočního stromku, ozářeného
zažehnutými svícemi, na kterém se třpytí různé ozdoby a kolem něhož
jsou shromážděni všichni ve slavnostní náladě. Vzduch bývá prosycen
pryskyřičnou vůní jehličí a v tyto dny jsou si srdce lidská tak blízká jako
nikdy předtím.

Domnívám se, že člověk, který prožívá krásu Vánoc, dovede dát druhým
také lásku, dovede pochopit společný zájem nás všech, abychom dětem
připravili šťastnou budoucnost a sobě spokojené stáří.

K tomu Vám přeji hodně sil, příjemné prožití vánočních svátků, hodně
zdraví, štěstí a úspěchů v novém roce.

Jindřich Matura, starosta

Oznámení pro předplatitele Větrníku

Milí čtenáři předplatitelé,

v tomto posledním letošním čísle
Větrníku najdete i složenku. Podle
našich zjištění by se v případě před-
platného nemělo nic změnit, měla
by zůstat stejná cena časopisu (10,-
Kč) i poštovné (10,- Kč). Ti z vás,
kteří si časopis vyzvedávají v muzeu
nebo kterým je donášen až domů, za

všechny důležité a zajímavé infor-
mace v šesti dvojčíslech zaplatíte
60,- Kč. Pokud vám Větrník dodává
pošta, vydáte dalších 60,- Kč za
známky, tedy celkem 120,- Kč.

Prosíme, abyste si k těmto částkám
přičetli ještě cenu za mimořádné
číslo, s kterým se původně nepočíta-
lo a které bylo sestaveno z ohlasů na
letošní oslavy významného výročí
města. První z vás tedy zaplatí cel-
kem 70,- Kč (60,- Kč za 6 dvojčísle
v pšším roce + 10,- Kč za mimořádné

né číslo z letošního roku), druží celkem 140,- Kč (120,- Kč za 6 dvojčísel v příštím roce včetně poštovního + 20,- Kč za mimořádné číslo z letošního roku včetně poštovního). I tentokrát můžete platit bez dalších vydání přímo na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou paní Ivě Havelkové. Snažte se prosím uhradit předplatné nejpozději do vydání prvního novoročního Větrníku, tedy zhruba do konce ledna 2005, jinak budeme mít za to, že na odebrání zpravodaje dál nereflktujete. Opozdlcům však opť vydeme vstříc, po zaplacení dostanou i předchozí číslo (číslo). Děkujeme a doufáme ve váš zájem.

Red.

NEMOCNICE

Již tradičně naše (vaše) nemocnice chce přispět k příjemnému prožití nejhezčího období roku - k adventnímu času.

V předešlých letech jsme uspořádali vánoční koncerty, které byly hojně navštěvovány, výtěžky koncertů nám pomohly doplnit vybavení nemocnice.

Vánoční koncert pořádaný Ústavem chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou

sobota 11. prosince v 18.00 hodin
kostel svatě Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou

Irena Budweiserová a doprovod

Vánoční písně a spirituály

V letošním roce bychom vám nabídli špičkový kulturní zážitek. V kostele svatě Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou v sobotu 11. prosince vystoupí sólistka skupiny Spirituál kvintet paní Irena Budweiserová se svým doprovodem. Bude pro nás zpívat anglické vánoční písně, spirituály a koledy.

Jedná se o událost, kterou jsme rok předem připravovali, paní Budweiserová je nesmírně žádaná zpěvačka, ve vánoční době přímo na roztrhání. Podařilo se nám koncert dohodnout na nejvýhodnější den adventu (ani daleko do Vánoc, ani moc blízko k nim). Koncert je odměnou všem zaměstnancům nemocnice a současně poděkováním a odměnou občanům města Vysokého nad Jizerou za trvalou přízeň naší nemocnici.

Ačkoli nám všechny zúčastněné strany vyšly s cenou koncertu vstříc, cena vystoupení není malá. Rádi bychom měli i nějaký výtěžek z koncertu, který bychom použili do sbírky na nákup nového mikrochirurgického instrumentária. Obvyklé vstupné na koncert podobného typu se pohybuje v řádu stokorun. Přesto necháváme i letos vstupné dobrovolné a ponecháváme na každém návštěvníkovi našeho koncertu.

tu, jak velkou částkou se chce ke sbírce připojit.

Srdčně zveme všechny k návštěvě koncertu. Budete obdarováni zážitkem, na který budete ještě dlouho po Vánocích vzpomínat.

Ze života církve

Již podruhé jsme se sešli - věřící i oba duchovní církve římskokatolické a československé husitské - na hřbitově ve Vysokém nad Jizerou, tentokrát z praktických důvodů už 31. října, abychom před Vzpomínkou na věrné zeměle hlásali křesťanskou naději a velikonoční víru ve vzkříšení.

pa

Kdo jsou svatí?

Slavnost Věch svatých je podle liturgického kalendáře 1. listopadu. Kdo tedy ten den slaví? Všechny ty kamenné sochy, třeba na Karlově mostě v Praze? Kolik lidí přejde kolem nich? Drobní prodavači, lidové muzikanti se tu nejvíce zdržují, jinak lidé procházejí. A kamenní svatí se po celá staletí nepohnou. Čelí všem povětrnostním podmínkám. Stojí majestátně na svých místech ve svých pózách se svými atributy navzdory všem dramatickým událostem a proměnám.

Řeknete, že jsou z kamene. Ale umě-

lec do nich vytesal život: vždyť představují skutečné osobnosti, skutečné vlastnosti a skutečná svědectví. Nezáleží na tom, že to nejsou věrné podobizny postav a tváří. A pokud se atributů týče, nechci se zde rozepisovat o těch, které obvykle k nám známým sochám patří. Spíše zde půjde o hledisko podle evangelia, o blahoslavenství.

Tedy hned zkraje: Chudí duchem, to neznamená nevzdělání nebo chorobně či chtěné zaslepení vůči aktuálnímu změnám a pestrosti života. Je to spíše stálé osvobozování se od vlastní pýchy, od lpění na tom, co má být nástrojem k prokazování dobra, ne samotným cílem. Další atribut tichost, dodejme: pravé a jasné slovo v pravý čas. Milosrdenství je snaha uzdravit, co je nemocné, pokořené hříchem. Dále: touha až žízeň po spravedlnosti, čisté srdce nezatížené balastem vášní (i když mají nálepku spotřebního zboží). Tvůrci pokoje nejsou tvůrci klidu po bitvě, mlčení po hádce, ale šířitelé skutečného smíření. Není divu, že tím posledním atributem může být nepochopení, nepřijetí, posměch. Svatí provokují svou stálostí, vyvolávají konfrontaci svého okolí. Dívají se z jiného světa? Nebo vidíme v těch postavách z kamene, stojících u cest a na mostech, skutečné lidské bytosti? Zkusme se u nich zastavit a uvažovat o jejich a našem životě zvláště v těchto listopadových dnech.

P. Pavel Ajchler

Bohoslužby o Vánocích v kostele sv. Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou

Pátek 24. 12. - Štědrý den:

*24.00 hod. - půlnoční mše

Sobota 25. 12. - Boží hod vánoční:

*10.00 hod. - mše svatá

Neděle 26. 12. - sv. Štěpán:

*10.00 hod. - mše svatá na svátek sv.

Rodiny

Pátek 31. 12. - sv. Silvestr I.:

*17.05 hod. - poděkování na konci roku

Sobota 1. 1. - Nový rok

*10.00 hod. - mše svatá na svátek

Matky Boží Panny Marie

*15.00 hod. - ekumenická bohoslužba ve sboru ČČSH, káže P. Pavel Ajchler

Bohoslužby o Vánocích ve sboru ČČSH ve Vysokém nad Jizerou

Pátek 24. 12.

*22.00 - půlnoční pobožnost

Neděle 26. 12.

*10.00 - štěpánská bohoslužba

Pátek 31. 12.

*15.00 - děkovační pobožnost za starý rok

Sobota 1. 1.

*15.00 - novoroční ekumenická pobožnost, káže P. Pavel Ajchler

Neděle 2. 1.

*10.00 - bohoslužba za požehnaný nový rok

Zprávy z muzea

*Připravované výstavy:

Autorské tisky, grafika, kresba a slepotisky Jitky Stojanové Dávné příběhy, 4. 12. 2004 - 27. 1. 2005, vernisáž 4. 12. 2004 od 15.00 hodin s malým houslovým koncertem Gabriely Endlerové-Hlubčkové

Betlémy z vysockého kostela sv. Kateřiny, 15. 12. 2004 - 15. 1. 2005

*Uzávěrka výtvarné soutěže Krakonoš očima dětí je 31. 3. 2005.

*Dotisk sborníku Putování s medvědem byl schválen, ale z administrativních důvodů kniha už letos nevyjde. Nadále evidujeme zájemce o tuto publikaci.

*V muzeu je možné vybrat si z několika reprezentativních publikací, které jsou vhodné i jako vánoční dárek, např. Bejvávalo na horách, Rozhledny na prahu 21. století, Encyclopedia corcontica, Naše skokanské můstky, Čtení o Krakonošovi... Doplnují je tři druhy stolních kalendářů s dobovými fotografiemi: Počátky krkonošské turistiky, Český ráj a Podkrkonoší a Jizerské hory.

*K prodeji nabízíme také film Mír jejich duší, o němž se dočtete v kulturní rubrice. Jde o digitální nahrávku ve formátu DVD, cena je 250,- Kč. Jako bonusy byly přidány dokument

Návrat zapadlých vlastenců a 40 minut nepoužitých scén a záběrů z natáčení.

*Nové akvizice: dětská postýlka z 30. let 20. století, staré knihy a periodika, vyšívané ubrusy, dečky a oblečení s doplňky z 30. let 20. století, fanfárové trubky a umělecká fotografie Kašpárka od Ivo Mičkala.

vav+al

Víte, že...

Adventní koncert

Cimbálová muzika Hradišťan s uměleckým vedoucím Jiřím Pavlicou patří k nejznámějším moravským cimbálovým kapelám. Inspiračním zdrojem tohoto ojedinělého hudebního tělesa s nezvykle širokým žánrovým záběrem a netradičním repertoárem se stal folklór. Hradišťan je častým hostem televizních pořadů, domácích a zahraničních festivalů, kde získal řadu ocenění. Způsob práce, dramaturgie a umělecká úroveň ho řadí k vynikajícím tělesům nejen v jeho regionu. Společně s tanečním souborem působí v Uherském Hradišti od roku 1950. Tento vynikající soubor nám zahraje a zazpívá s dětským a mládežnickým sborem Jizerka, který se řadí k předním souborům v oblasti dětského sborového zpěvu, na adventním koncertě. Společné vystoupení se uskuteční v sobotu 27. listopadu od 19.30 v Kulturním centru Golf

v Semilech. V jejich podání uslyšíte vánoční koledy z Moravy, ale také od nás z Podkrkonoší v netradiční úpravě primáše cimbálové muziky Hradišťan Jiřího Pavlici.

Nenechte si ujít tuto jedinečnou příležitost. Na závěr si všichni zazpíváme známé a všeobecně oblíbené koledy v Semilech.

Předprodej vstupenek je v KC Golf, informačním středisku a knihkupectví manželů Kodoňových.

Členy Jizerky jsou i čtyři děti z Vysokého nad Jizerou.

Václav Brádle, sbormistr Jizerky

332 - 333

Ještě žádný náš článek neměl nadpis pouze v číslech. Kdo tuší, že se jedná o čísla domů, má pravdu. Jde skutečně o "dvojdům", bývalý činžák na sídlišti. Dům je nyní soukromým majetkem rodin 12 bytů, to znamená, že majitelům každého bytu patří 1/12 celkové hodnoty včetně pozemku. Pomyslné rozdělení na dva domy zůstalo, každý má 6 bytových jednotek a také svého správce. Jsou to: paní Naděna Nesvadbová a pan Josef Zita. Významně je doplňují manželé Pičmanovi s výsadbou jehličnatých a listnatých dřevin na záhonech a pěstováním muškátů ve sklepních oknech, aby celé okolí bylo co nejhezčí, plné květů. A tato naprostá čistota a pořádek kolem celého domu mě vlastně přiměly k tomu, abych tento článek napsala. Většinou kritizují záporné jevy v našem městě, ale v tomto případě mohu jen chválit.

Chodím často kolem a vždycky se ráda zastavím a jen se dívám. Jsou tam i lavičky, stolek, občas tu sedí někteří "domáci" u kávy, nikde se nepovalují papíry, nezůstávají namente a neuklizené hromádky smetí, všude jsou květiny a čistě posekaná tráva. Na tom se pravidelně podílejí všichni obyvatelé bytovky. Je na co se dívat.

Nebudu psát o ekonomické, hospodářské a organizační práci tohoto "podniku". Mají jisté své problémy, jistě občas i rozdílné názory, je to přece 12 rodin, ale výsledek jejich snažení je kladný. Je patrné, že se nakonec dohodnou a vzájemně si pomáhají. Co je zatím nejvíce trápí, je parkování aut v neparkovacím prostoru před vchody. Ty mají zůstat volné pro případný příjezd sanitky nebo jiného důležitého dopravního prostředku.

Větším trápením, ale to platí pro celé město, jsou neukáznění majitelé psů, kteří při venčení svých miláčků znečišťují celé okolí i louku.

Odkud to všechno vím? Setkala jsem se se zástupci obyvatel "dvojdomu" a bylo to setkání velice zajímavé a podnětné. Nakonec jsem se zeptala, co si ještě přeji, co jim chybí, co by se mělo do budoucna změnit. Odpovědi byly jednoznačné: Pozemek je soukromý, cesta napříč není veřejná, procházející by měli mít na paměti, že se tam musí udržovat pořádek, neodhazovat papíry a neníčit květiny.

Za sebe i za Větrník přeji plnění těchto přání. Kéž by bylo víc takových domů!

Ještě jeden si však zaslouží pochvalu

a uznání za pořádek a čistotu kolem, a to bytovka bývalé Seby.

Ludmila Hnyková

Sdružení zdravotně postižených 10., závěrečná část

Aby byla moje zpráva o činnosti zdravotně a tělesně postižených úplná, musím ještě doplnit, že OV tělesně postižených pořádá pro členy v květnu a v září 12denní rekondice v Milovicích u Hořic. Jsou to takové minilázně s výbornou péčí. Pro vnitřně postižené (srdce a cukrovka) bývá rekondice v srpnu v Janských Lázních. Také máme možnost využívat koupání (cvičení ve vodě) v jilemnickém bazénu s levnější vstupenkou.

Centrum pro zdravotně postižené Libereckého kraje pro členy s různým postižením pořádá jednou do roka sportovní hry. Bývá to vždy veselé, každý účastník se snaží podle svých možností o dobré výsledky a při tom tak trochu zapomene, že jej něco trápí a bolí. Nedočká se pak čeká, jak se umístil a jakou cenu vyhrál. Letos se sportovní hry konaly v červnu v Doksech. Podle zájmu členů se i z naší organizace těchto zdravotních nabídek zúčastňujeme. Vážení a milí přátelé, máte-li zájem být s námi a zapojit se do činnosti naší organizace, pomáhat sobě i jiným, jste srdečně vítáni.

Moje vyprávění končí oznámením, že tu budou zase po roce krásné svátky - Vánoce. Je to doba rozjímání,

splnění všech tajných přání. Také jedno přání mám: aby nebyl nikdo sám. Ať vánoční cukroví pro každého zavoní. A všem, kteří dobré srdce mají, ať se splní jejich přání.

Vše nejlepší v roce 2005 vám všem přeje

Anna Zemanová

Školní okénko

MŠ

Září je pro malé děti významným obdobím jejich života. Mnohé totiž nastupují do mateřské školy.

U nás je zapsáno k 1. září 39 dětí. Děti přicházejí do mateřské školy z různých sociálních a rodinných poměrů, a proto je třeba ke každému dítěti přistupovat jako k bytosti s individuálními potřebami. To, jak se dítě v mateřské škole cítí a co zde prožívá, hraje klíčovou roli v jeho dalším životě.

Dětem nabízíme kulturní zážitky - navštěvují divadelní představení, výstavy, zúčastňují se vitání občanů, nacvičují besídky pro rodiče i důchodce. Podmínky mateřské školy umožňují i sportovní vyžití. Na podzim chodíme na kurz plavání, v zimě se lyžuje. Turistickými výlety se seznamují děti s přírodou i okolím. Podle finančních možností vyu-

žíváme nabídek k nákupu cvičebních pomůcek. Již dva roky u nás umožňujeme činnost výtvarného kroužku ve spolupráci se ZUŠ v Jablonci nad Jizerou.

Spoluprací se Základní školou ve Vysokém nad Jizerou a Pedagogicko-psychologickou poradnou v Semilech usnadňujeme dětem přechod ze školky do školy.

V letošním roce se nám podařilo vylepšit i prostředí v budově školy zakoupením nového koberce. Rozšířila se část herny, která slouží jako ložnice. V II. oddělení se vytvořil prostor pro tělovýchovný koutek, kde je stále cvičební nářadí.

S dopravní tematikou se seznamujeme prostřednictvím Integrované střední školy ve Vysokém nad Jizerou, která nás zve na dopravní hřiště. Celodenní aktivitu dětí vyplňuje hra. Hrou se učí, získávají pracovní návyky a vytvářejí si mezi sebou nové kamarádské vztahy.

Pro nás je nejdůležitější spokojenost dítěte a to se neobejde bez spolupráce s rodinou.

Nada Školová, ředitelka

ZŠ

Tma přede mnou

V říjnu se žáci 3. - 8. třídy naší školy zúčastnili ve Vrchlabí velmi neobvyklé akce pod názvem "Tma přede mnou". Netradiční, uměle vytvořenou stezku připravili pracovníci Krkonošského národního parku

(KRNP) pro všechny, kteří měli zájem vyzkoušet si pocity nevidomých. Této akce se z velké části zúčastnili lidé se skutečným poškozením zraku.

Ochránci přírody vytvořili stezku, která začala úsekem porostlým houštinami. Na něj navazovala část přeměněná na cestu pokrytou různými přírodními materiály - od hlíny a travnatého povrchu až po plody lesních stromů. Žákům byly nasazeny pásky přes oči, a proto mohli k chůzi využít jen hmatu. Po cestě pokryté materiály si museli dokonce zout i obuv. Na konci této trasy je čekal kbelík s teplou vodou.

Děti se zúčastnily nejen části projektu pořádané venku, ale i uvnitř, kde pomocí jiných smyslů než zraku poznávaly různé kousky přírody Krkonoš.

Než vstoupily do místnosti, dostaly klapky či šátek na oči. Někdo dostal walkmana, kde byly nahrány pokyny, podle kterých plnil různé úkoly. Jelikož dětí bylo hodně, většinou místo walkmana dostaly průvodce, pracovníka KRNP, a chodily po třech. Pomocí hmatu poznávaly např. ptáky, tvar jejich těla, zobáku, ocasu..., určovaly, z kterých stromů pocházejí šišky. V ruce měly dokonce šišky ohlédané od veverka či od myši. Podle hmatu poznávaly též srst různých savců. V ruce držely i živé tvory, žabky a rybky umístěné v akváriu.

Dalším smyslem, který zapojily, byl čich. Přičichly si k mátě, jahodníku - to byly vůně příjemné. Nepříjemnou vůni mělo být aroma vydávané lýkožroutem.

Ani chuť, další ze smyslů, nebyla opomenuta. Děti ochutnaly krkonošské kyselo, kozí sýr a borůvkový koláč.

Projít tímto vším bylo pro děti okouzlující. Nakonec si sundaly šátky a na vše se podívaly svými očima. Pro děti se tento projekt stal poučením nejen o tom, jaké to je, být bez zraku, ale dověděly se o přirodě kolem sebe zase o něco víc.

*Mgr. Lucie Šánělová
a Mgr. Jana Bilantuková*

ISS

Novinky z ISS

Školní rok se roztočil na plné obrátky. Žáci se učí v moderních a upravených třídách, dokonce jedna z počítačových učeben byla vybavena nejmodernějšími počítači s LCS sedmnáctipalcovými plochými obrazovkami, což z kvalitní práci.

Naši žáci zhotovili pro potřebu názorného vyučování model fabie a předvedli jej na krajském veletrhu vzdělávání Schola Nisa. Jejich práce skládala zasloužený úspěch, neboť funkční model auta nemá v ČR zatím žádná škola. Dostáváme zakázky na zhotovení obdobných modelů i z ostatních škol, což nás samozřejmě těší.

Zázemím pro ubytované žáky je domov mládeže. Ve volném čase nabízíme velké množství zájmových kroužků a je jen na žácích, kterému z nich dají přednost. Nezapomíná se

ani na kulturní vyžití, ubytování i dojíždějící žáci se zúčastnili podzimní přehlídky divadelních souborů a letošní nabídka divadel uspokojila i naše náročné mladé diváky. Co plánujeme?

Dne 5. listopadu se opět zúčastníme burzy škol v Turnově, chceme tam naši školu dobře představit žákům základních škol ze širokého okolí, stručně nabídneme studijní a učební obory. Vystavíme tam též náš model fabie.

Dne 11. listopadu se uskuteční exkurze studentů naší obchodní akademie do České národní banky v Praze. Exkurze je určena pro 2. ročníky, 3. ročníky pojedou do Prahy v lednu.

Všechny zájemce o ISS ve Vysokém nad Jizerou srdečně zveme na dny otevřených dveří, které se uskuteční ve dnech 12. listopadu, 26. listopadu a 10. prosince tohoto roku, vždy od 8 do 17 hodin.

Těšíme se na Vás!

Ing. Markéta Zelinková, ředitelka

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Ohlédnutí natřikrát za pětatřiceti přehlídkami

Ohlédnutí první -
za těmi, co prošli přehlídkou
a zanechali na jejím poli svou
brázdu

Nelze je všechny vyjmenovat, je jich mnoho, ale ti, kteří stáli na počátku, si zaslouží zmínku. Nebýt šťastné náhody, kdy na odpovědných místech stáli ti, co přáli divadlu - Petr Pešek a Josef Malínek (z okresu) a Josef Hásek (místní předseda národního výboru), neměla by nabídka manželů Hejralových panu Šindelářovi (ústřední kulturní orgán) svou váhu a platnost. Když

k tomu přidáme za ochotníky Ládu Lhotu a zástupce tehdejšího garanta přehlídky paní Libušku Erbovou, jsou všichni "pachatelé činu", tedy tvůrci národní přehlídky ve Vysokém, pohromadě.

Spolupachatelů z Divadelního spolku Krakonoš pak bylo a je mnohem víc, v čele s technikou, která se už tenkrát řídila hesle: "Nemožné ihned, základy na počkání!"

Jak šel čas, vystřídali se na místě předsedy přípravného výboru ještě dva lidé, Václav Kučera a Jiří Pičman. Stejně tak se měnilo osazenstvo přípravného výboru až do dnešní podoby, kdy je mezi sedmnácti členy pouze jeden profesionál. Všichni ostatní se přípravě věnují "z libosti". A že se jedná o sehraný tým, o tom hovoří pouhé čtyři schů-

ze na celou přípravu i hodnocení akce.

Málokdo z přehlídkových hostů si dovede vybavit počáteční občerstvovací služby v divadle - jeden vaříč, pár skleniček, hrníčků, škopek na nádobí, k zakousnutí párek. Dnešní široké nabídky napojů a dobrot odpovídá i početné obsazení kuchyňky. I divadelní budova poskytuje stále více prostoru pro chod přehlídky, která začíná v propadle, pokračuje přes jeviště s hledištěm, malý sál, techniku, kuchyňku a jídelničku a končí na půdě divadla. Během týdne se tu v péči o téměř tři sta účinkujících a pět tisíc diváků střídá až osmdesát divadelníků v různých sekcích. Byl by to tuze dlouhý jmenný seznam!

Bohužel přibývá i kytíček, které se kladou při vzpomínce na začátku přehlídky na vysoký hřbitov těm, s nimiž jsme se o přehlídce také setkávali. Tak jde život. Vysoká přehlídka má ale štěstí, nastupují nové generace a ujímají se svých povinností se stejnou láskou a poctivostí.

Ohlédnutí druhé - číselné

- * 35 let přehlídky
- * 126 účinkujících souborů
- * 319 inscenací
- * 675 představení
- * 100 000 diváků!

P. S. - jimi všemi strávili "Krakonošáci" na 7000 hodin, tj. 175 pracovních týdnů, a to chybějí čísla z hasičovny a městského úřadu!

- od prvopočátku do dnešního dne

pracuje v přípravném výboru čestný starosta spolku Krakonoš pan Josef Hejral st.

- nejvzdálenějším účastníkem letošního ročníku byla ochotnice ze Sicílie (Česka, absolventka prvního ročníku kurzu praktické režie).

Ohlédnutí třetí - osobní

Mé začátky na vysoké přehlídce jsou spojené s rokem 1972, kdy jsem shlédla tři představení a navštívila jeden večírek ve vile. O rok později jsem se dívala na přehlídku přes okénko šatny a poznávala první divadelníky a hosty osobně. Po dalších dvou letech jsem se ujala nádherně vyčerpávající funkce pečovatelské o soubory a po léta jsem nemohla dospát dny před přehlídkou. A pak najednou se ze mě, vdané paní Hejralové, stala jednatelka přípravného výboru na rovných deset let. Přehlídka už pro mě ztratila tu "lehkost bytí", přibýlo i starostí v rodině, ale měla jsem šanci poznat strukturu výběru, organizaci, systém a lidi kolem. To všechno se mi pak zúročilo v porevoluční době, kdy se začínalo od nuly a kdy nabyté zkušenosti se hodily do té míry, že se mi dostalo cti stanout v čele přehlídky.

Teď, kdy se po patnácti letech ohlédnu zpátky, jsem ráda, že přehlídka si vydobyla své pevné místo v divadelním světě a její kredit má vysokou hodnotu. Jen tréma a tíha zodpovědnosti je rok od roku větší. Přitom vím, že parta, která chystá přehlídku v přípravném výboru prakticky celý

rok, parta "Krakonošáků" v divadle a neskutečně velká parta českých ochotníků, za to vše stojí.

Jsem stále vděčná za to, že mohu při tom být právě s nimi a zažívat radost ze setkávání člověka s divadlem, člověka s iluzemi, člověka s člověkem. Je to vzácný dar.

P.S. Kéž by šel předávat i mimo divadlo světu kolem!

P.P.S. Děkuji.

Svatava Hejralová

Mír jejich duší

Stejnomený celovečerní hraný film, inspirovaný kronikou Draho-slava Waldmanna, hospodáře z usedlosti Zvonice v Pasekách nad Jizerou, přilákal do vysokého divadla Krakonoš v pátek 5. i v sobotu 6. listopadu tolik lidí, že tam bylo "nabito". Tuto vysokou návštěvnost jistě ovlivnil i fakt, že ve filmu hrají obyvatelé Pasek nad Jizerou a okolí; včetně vysokých ochotníků. Auto-ry scénáře jsou Ivan Arsenjev a Pavel Štingl, druhý z nich Mír jejich duší také režíroval. V nejednom divákoví film oživil i osobní vzpomínky...

Děkuji vám, pane režisére

Když jsem v pátek 5. listopadu usedla v našem divadle Krakonoš do druhé řady, byla jsem plna očekávání. Měla jsem to štěstí, že jsem znala scénář, a tak jsem věděla, že bude řeč

o "Prdečku", o Havírně, o panu Scho-vánkovi, u kterého pracoval i můj otec, o Pasekách a "babce Hlouško-vé". A tohle všechno mě dovedlo do let dětství a mládí...

Potok, který protéká celou Havír-nou, ten byl naším mořem, kde jsme se šplouchali a snili, lovili jsme pst-ruhy, hostiny jsme připravovali z borůvek a malin a na hlavách jsme měli klobouky z lopuchů... O hudbu se nám postarali ptáci.

Na pár hodin se tohle všechno vráti-lo a když jsem přivřela oči, přicháze-li moji blízcí. Dědeček vyzbrojený "šiškoukou", radostná babička, hodná mamka a tatínek, sestra Miládka a bráška Pepík, vše okolo vonělo, lečem, senem, kozím chlív-kem a na sluníčku vyplachovaným prádlem. Když jsme se vraceli z Havírný, šlo se přes "Prdek", jak jinak, a tam nás po svém vítala, ten-krát mladá, paní Hloušková. Poptala se tatky, jak jde řemeslo, maminky, co dělá zdraví, co "novýho ve Vysokým" a nakonec přidala "Buďte hlav-ně všichni zdraví a zase přijďte pobejt...". Nám, chasě, dala na cestu větrový bonbon a tatínkovi štamper-le jeřábinky... Kdo by se s chutí neza-stavil.

Slávka Hubačíková

Divadlo Krakonoš o Vánocích

25. 12. 2004, 19.30 - Jan Drda:

Hrátky s čertem (premiéra)

26. 12. 2004, 16.00 - Jan Drda:

Hrátky s čertem (repríza)

Ještě k letošním našim výročí II., závěrečná část

Ústřední událostí otcova Větrova je strašlivý požár Vysokého, k němuž došlo 29. července 1834, tedy před 170 léty. Vysoké tehdy tvořily převážně dřevěné domy, proto se oheň tak prudce šířil a zachvacoval i krovy kamenných a cihlových staveb, jako byl především kostel sv. Kateřiny. Hlavní myšlenkou románu je soudržnost a vzájemná pomoc pohorělých a solidarita s jejich neštěstím, která se projevila bezplatnou pomocí okolních obcí a měst, a to nejen českých, jakož i bezúročnými půjčkami, i když se na jejich osudu přizívali i bezohlední lichváři.

Kniha vyšla za 2. světové války, r. 1941, a byla zamýšlena i přijímána jako povzbuzení v našem tehdejší národním neštěstí. Proto se v ní v různých obměnách objevuje heslo: "Byli jsme a budeme!"

V roce 1949, když byla odhalena ve Vysokém tatínkova deska, vyšlo také 2. vydání Větrova, jenže skoro celý náklad šel do stoupy. Byla to předzvěst potírání názorů v knižce vyslovených, jehož naplněním pak bylo zatčení a věznění řady otcových přátel.

V jednom ze svých posledních záznamů si tatínek povzddechl, že podle žalmisty je přiměřený lidský věk "let sedmdesáté", zatímco jemu není ani šedesát. Osud mu sice zůstal těch deset let dlužen, ale kdoví zda mu tím neušetřil mnohé zklamání a trápení, které by byl těžce nesl při svém optimismu a své důvěře v lidskou slušnost a spravedlnost.

Jasněnka Kohoutová

Novinky v Městské knihovně ve Vysokém nad Jizerou

G. Karadzos: Doktor na druhé straně zdi...

Pro ženy

P. Shawová: Orlí hnízdo (Austrálie, rodina, přistěhovalci)

J. Fieldingová: Dámy z Grand Avenue

C. Brownová: Zamilovaný poštmistr
A. Pearsonová: Nechápu, jak to dokáže

O. Sommerová: O čem ženy nesní

O. Goldsmithová: Frajeři

M. Váňová: Zapomeň na minulost (manželství)

H. Lindová: Superžena

T. Nálepková: Cvičebnice praktického bytí

Z. Frýbová: Dvě dámy v tísní

L. Macháček: Milenka Půlnoc

Z. Smithová: Bílé zuby (rodina)

A. R. Siddonsová: Bavlníkový květ (manželství, rodina)

J. Harrisová: Pět dílků pomeranče (psychologické)

A. Packerová: Skok do neznáma (psychologické)

S. Cameronová: Bez dechu (romantika)

M. Kubátová: Jak roztancovat babičky

Společenské

B. E. Ellis: Informátoři

D. Chamberlainová: Dar moře (rodinné)

K. Harveyová: Kruté hvězdy

P. Mayle: Hotel Pastis (romantika z Provence)

J. Greene: Francouzský sen (venkov)

Napínavé

T. Clancy: Bez výčitek (špionáž. thriller)

I. Rankin: Hra na schovávanou (detektivka)

I. Mortimer: Rumpole obhájí

N. Robertsová: Poslední přípítek (krimi)

W. Striebes: Den poté (sci-fi)

D. Brown: Šifra mistra Leonarda (thriller)

H. Cohen: Teď, nebo nikdy (krimithriller)

W. Smith: Zlatokopové (Afrika)

J. Deaver: Tanečník (krimi)

Humor

W. Breinholt: Konec dobrý, všechno dobré

S. Townsendová: Inkognito

S. Fry: Hroch

T. Woodallová - S. Constantinová: Tohle nenos (jak se oblékat)

2. světová válka

V. Fischl: Žlutý dům

A. Lustig: Krásné zelené oči

Přátelství

S. Zweigová: Nikde v Africe

M. Viewegh: Vybíjená

I. Welsh: Lepidlo

Současná česká próza

J. Piží: Sběratelé knih (dobrodruž. současnost)

M. Urban: Stín katedrály (krimikomedie-thriller)

K. Legátová: Pro každého nebe (rozhlas, hry)

N. Kocábová: Schola alternativa (generační)

J. Rudiš: Nebe pod Berlínem (psycholog., metro)

Cestopisné

L. a V. Špillarovi: Austrálie, Jižní (J. Dvořák) a Severní Amerika

M. Morganová: Poselství od protinožců, Poselství z Věčnosti (domorodí Australané)

B. Bryson: Appalačská stezka (putování americkou přírodou)

Historie

N. Gordon: Tajemný diamant (psych., Židé)

J. Volfová: Českých dějin hrátky ošidné

V. Bartol: Alamut (totalita z Orientu)

B. Woodová: Modrý kámen

Povídky, novela

P. Nádas: Dům paní Kláry (psycholog.)

S. Márai: Svíce dohořívají (o hodnotách)

Ostatní

P. Blahotová: Bydlíme s dětmi

A. Seckel: Velká kniha optických iluzí

Iva Řehořová

Z dopisů našich čtenářů

2. část

A co zima, kdy celé město leží pod bílou peřinou a naoko dělá, že spí. Zimní královna by záviděla této pohádkové něš, jež se jmenuje Vysoké nad Jizerou. Na jaře se město probouzí ze zimního spánku a čerstvý jarní vzduch se prohání ulicemi města. Při hlubokém nadechnutí se lehce zatočí hlava, tak silný je již ten

jarní vzduch. V létě hřeben Krkonoš se často zahalují do mírného oparu díky vysokým letním teplotám, kdy chodíme rádi do půl těla a necháváme se ochlazovat pravým horským vánkem...

Město Vysoké nad Jizerou má však svoji samostatnou kapitolu, kapitolu svého opravdového života. Tvoří ji ti, kteří zde žili a žijí, jeho obyvatelé. Tito lidé se po staletí museli prát o své bytí či nebytí a pomalu ale jistě budovali své město a své domovy. A dnes v této tradici a práci pokračujete Vy, současní obyvatelé města. Za to, co se Vám podařilo do současných dnů vybudovat, si zasloužíte maximální uznání, poděkování a patřičný respekt. Můžete tedy s klidným svědomím slavit výročí. Díky Vám, občanům tohoto města, můžeme my "přespolní" k Vám jezdit za odpočinkem a obdivovat se krásám Vašeho kraje. Ať Vaše město dále vyrůstá do krásy, je Vaší chloubou a tradice patřící k životu zde na horách a v tomto městě ať nikdy nezaniknou. Chraňte si své město jako oko v hlavě. Přeji Vám to z celého srdce...

*Váš věrný patriot Stanislav Novák,
Mnichovo Hradiště*

Vřes

Tys zaujal celou mysl mou.
Pojd' již, ať ovijí
tvé skráně růžovím,
tys sladce zvitězil
nad srdcem mým!

Víte to o nich? Lidé kolem nás

Fotograf

2., závěrečná část

Nedlouho poté, co vyšla první část článku o panu Liboru Votočkovi a jeho zálibě - fotografování -, dostala jsem další CD s jeho pracemi, nazvané Pár obrázků pro radost... Přiznám se, že když jsem si je začala prohlížet, spíš než radost dostavily se známky mírného zoufalství. Opět se mi totiž potvrdilo, že redaktor, byť by byl sebevýřečnější, nedokáže čtenáři, ani tomu, který oplývá tou nejbujnější fantazií, zprostředkovat zážitek z vnímání barev, světla, stínů, kontrastu... v jejich celistvosti, nepopíše harmonii, pocity, náladu. Trvalo to však pouze chvílička, a já se pak začala, zcela sobecky, s prominutím čtenář nečtenář, kochat "brouky, pár rostlinami, nějakými těmi krajinkami, ptáky a opeřenci, zvířaty a zvířátky a náladovkami". Na CD jsem našla i snímky ze srpnových vysokých oslav(!). Jsou zde zachyceny také webové stránky k 30. srpnu 2004, od té doby byly samozřejmě aktualizovány. Pokud byste je chtěli vidět "čerstvě", stačí "zajít" na známou adresu www.naturphoto-gallery.com. Problémem by nemělo být ani získání uvedeného kompaktního disku u pana Votočka (livot@atlas.cz). Obrázky si pak můžete prohlížet na počítači bez nutnosti připojení k internetu. A teď slíbená stručná charakteristika rubrik. V Aktualitách se dozvíte,

co nového na webových stránkách i v životě fotografů Votočka a Vebra, a také, co se připravuje. Foto týdne s Týdenáři přináší obvykle po jedné fotce od obou přátel, s komentářem, za jakých okolností byly pořízeny. Najdete tam i informace o tom, co se v přírodě právě děje, doporučení čeho si všimnout, na co se zaměřit, čeho se vystríhat. Galerie, např. Jelen bílý, Jelen evropský, Procházka předjařím, Galerie kryty, Vaše - naše jarní galerie, jsou vytvářeny tematicky. Zajímavé a praktické informace, které se hodí při zachycování živé přírody, jsou obsaženy v rubrice Fotorádce; zde jsou vítány i vaše nápady, zážitky a dotazy. Velice použitavý je Host měsíce. Většinou formou rozhovoru - fotografie samozřejmě nemohou chybět - se tu představují lidé, kteří se ve své fotografické tvorbě věnují jak jinak než přírodě. V Nabídce spolupráce pánové Votoček a Veber oslovují přátele fotografie přírody, jejichž prostřednictvím by objevili nové zajímavé lokality, hnízdiště, ochočená zvířátka, a naopak hledají kontakty na redaktory, kteří se věnují tématům spojeným s přírodou a měli by zájem o jejich práce. Rubrika Zajímavé odkazy doporučuje internetové stránky fotografů, časopisů, společností... Do Návržební knihy se můžete "zapsat" vzkazem, názorem, radou, kritikou atd. Těm, kteří ji nechtějí využít, ale rádi by předali autorům webových stránek své připomínky, je určen Kontakt, neboli e-mailové adresy Jana Vebra: veber.jan@seznam.cz a Libora Votočka: livot@atlas.cz. Velmi pestrá

je rubrika Ze sojčiny zápisníčku; jedná se vlastně o malé "noviny" z přírody, obsahující fotoreportáže, zamyšlení, zajímavosti apod. Přeji oběma pánům fotografům hodně úspěchů a stálý zájem o jejich internetové stránky. Věřím, že se mi pana Votočka jednou podaří přemluvit k rozhovoru a že se pak dozvíte mnohem víc o okolnostech a podmínkách, za kterých jeho hezké obrázky vznikají.

Alice Sládková

Z HISTORIE dávné i nedávné

Rok 1924

Sněhu obrovské spousty. 6. února víří, že není pamětníka podobné. Před domem č. 65 na náměstí návějí taková, že obyvatelé chodili oknem ven. Taková výška sněhu byla po celém náměstí. Budka vážná zasypána celá. U domu č. 254 k nemocnici návějí ke žlabu střechy. Z č. 258 chodili tunelem 4 m dlouhým. Aby si tu cestu mohli proházet, museli vylézt z domu ven vikýřem ve střeše.

8. - 12. ledna nocoval zde oddíl vojska.

Zima krutá. Ještě 3. března leží sněhu na náměstí nad kameny okolo sochy P. Marie. Denně sníh padá. Zima i v dubnu. Ve váznici u Skrbkových vypadl veliký kus zdiva pod roubením do vody. Spadlé zdivo nahrazeno betonem.

V květnu krásné dny. Ochotníci hráli v sokolovně operu Blodkovu V studni. Nacvičil a řídil O. Ďoubalík.

1. - 14. července byla zde ubytována rota hraničního praporu z Broumova. Měli i hudbu. Koncert na náměstí a ples v sokolovně. Velice vzorné vojsko a pořádek v něm.

Na potoce nad mlýnkem pana Nesvadby č. 227 staví se koupaliště jako údolní přehrada. Hráz stojí 20.000 Kč. Plocha vody 1800 čtverečných metrů. Pozemky dali zdarma K. Vodešálek a F. Schrötová. Podnik je majetkem okrašlovacího spolku. U koupaliště zřízena kabina. 11. srpna bylo koupaliště otevřeno. O Štědrém dni krásný teplý den, žádný sních.

Rok 1925

Stále jezdí auta i autobus.

18. ledna vypukl požár v č. 53 u Holých.

Bylo započato se stavbou divadla v parku před farou. Základy se začaly kopat 21. února. Z 5. na 6. května byl zde přítomen náš čestný měšťan spisovatel K. V. Rais v průvodu akademického malíře A. Kašpara.

Na východní straně náměstí se sázely nové lípy ze zahrady O. Kramáře na místo starých, které měly odřené kmeny.

Stavba kostela církve československé začala 18. května.

23. června bylo přivezeno na kostel římskokatolický 5 nových zvonů. Zvony ulila firma Herold v Chomutově. Byly pořízeny nákladem osadníků a z peněz za staré zvony ve válce odejmuté, daru obce a dr. Kramáře

5000 Z. Slavnost svěcení zvonů konala se 12. července za velké účasti lidu. Průvod mnoho hlav čítající vyšel v 10 hod. od radnice ke kostelu. Tam konány ceremonie, zpívány příležitostné sbory, hrálo 26 hudebníků při každém vytahování zvonu. Po svěcení byla slavná mše svatá. U varhan jeden student z Jilemnice, slečna Kubánková zpívala a jeden violista rovněž z Jilemnice. Zvony začaly zvonit ponejprv v 1 hodinu odpoledne. Jsou dobře sladěné a znějí dobře.

V červnu deště, že je nemožné usušit sena. Drahota stoupá. Korale nejdou.

6. září konalo se slavnostní odhalení památníku padlým vojínům z Vysokého od sochaře Jiny z Prahy. Veliký déšť celý den. Mnoho set lidí pohromadě. Hudba 29 mužů. Rečnil p. učitel Horáček.

22. listopadu slavnostní otevření kostela církve československé. Přítomný byl biskup Procházka z Turnova. Na věži se hrály fanfáry z Libuše. Odpoledne byl koncert v sokolovně, ježto již dopoledne při slavnosti byl ohromný lijavec.

27. listopadu konala se kolaudace nového divadla Krakonoš. Prvně se v něm hrálo 25. října představení Paní mincmistrová. Ouvertura Bývali Čechové.

29. listopadu byla taneční zábava první pořádaná hudbou.

Sních napadal koncem listopadu. Zdali vydrží, se neví.

Rok 1926

Jaro i léto velice deštivé.

V září se válkuje státní silnice přes

město. Září byl měsíc dosti pěkný na počasí.

*Pokračování přístě
Iva Řehořová*

Paměti legionáře 12., závěrečná část

Čas na těla poznamenaná válečnými i poválečnými útrapami vepsal svá znamení, navrhl dlouhou řadu roků a jednoho za druhým odnáší k velkému Bratrstvu mrtvých. Až poslední z nás odejde, uzavře se velká epocha naší minulosti.

Vtírá se však otázka, otázka palčivá: "Bude budoucím generacím ještě někdo připomínat ty obrovské oběti věrných Čechů a Slováků a jejich žhavou lásku k národu?" Bez znalosti tohoto úseku našich novodobých dějin vznikla by názorová mezera, kterou může snadno překlenout zlovolný výklad jiného směru, neodpovídající pravdivé skutečnosti...

Je třeba číst. Já byl čtenářem už od svých dětských let a čtenářskou vášní jsem byl posedlý nejvíce ve 14 až 16 letech. Četl jsem všechno, co mi přišlo do ruky, přesto však mé literární znalosti rostly. Knížky mayovského a verneovského typu nebo jiné dobrodružné tiskoviny jsem hltal a když pak později vlna tohoto zájmu a opojení opadávala, byl jsem ponejvíce poután četbou historických románů, zejména Jirákových. Mými oblíbenými autory byli ovšem také Rais, Stašek a jiní, kteří psali historiky z prostředí rodného kraje. O něco později vypátral jsem

v komoře bednu naplněnou snad úplným souborem laciné Ottovy Světové knihovny. Byla to samá klasika, původní i překladová. Jednoho dne jsem vkročil i do knihovny mládežnického spolku, která byla umístěna v prvním poschodí Zemanova hostince na vysokém náměstí.

Snad nikdy nezapomenu na teplou a čtenářským zájmem zadýchanou místnostku této knihovny. Venku, když byly podzimní plískanice nebo zimní nečas protahoval úzkou ulici, vítr praskal nedověřenými vraty a vrzal korouhvičkou na střeše radnice a kašny, přicházeli sem, do tohoto kamrlíčku, mnozí milovníci dobré četby. Přicházeli sem umoklí nebo mrazem ošlehaní strejci, tetky, a také mládenci a panny, aby si odtud odnesli kousíček svátečnosti do všednosti svých dnů. Sem do knihovny chodívalo se jako do chrámu - po špičkách a šeptem a s jakousi úctou a téměř posvátnou bázni.

O významu knih pro můj život jsem tenkrát vlastně ani neuvažoval. Jen jsem podvědomě cítil jakousi tajemnou moc, která mne strhovala a ovlivňovala silou vyprávění, silou slova a obrazu a uchvacovala a zavlékala tu do světa blízkého, tu zas do tajemných dálek. Ach bože knihy - jací jste podivuhodní přátelé, kolik se ve vás otvírá průhledů nejen do neznámých světů, ale i do vlastního srdce. Vy nejste neživé věci, ale jakési dobré mocnosti, které zář do tmy temnot našeho života jako to světýlko Broučků...

*Bohumil Doležal,
zpracovala Ludmila Hnyková*

Jak tatínek lepil podešve

Od hor už to studeně táhlo, když pan Seidl, bačkorář, vzkázal tatínkovi. Ten vzal trakař a dovezl si domů "forotu" na podešve k vyhlášeným vysokým bačkorám. Lepil je každou zimu. Žádný přehnaný výdělek, ale přece jenom práce.

Dílnu v naší malé světnici vyřešili svérázným způsobem. Z jedné postele přes den vynesli peřiny a slamník, prkénka shrnuli k jedné straně a do prázdného prostoru si dal tatínek malý stolek, verpánek a všechen materiál. To byly filcové klobouky už napařené bez fazony a proužky slabé kůže. Byly stočené do prstýnků a krásně barevné, ráda jsem se v nich přehrabovala a vybírala ty nejhezčí. Z jaké výroby to byl odpad, už marně vzpomínám.

Nejdřív tatínek rozmíchal v plechovce škrabové lepidlo pěkně do hladka. První, základní vrstva byla vcelku, přistřižená podle mustru. A na ni se pak střídavě lepila vrstva kůžiček a vrstva filce až do potřebné tloušťky. Kůžičky i filc se musely přistříhovat, nic nesmělo přijít nazmar, a tak se využily i ty nejmenší kousky. Poslední vrstva byla zase vcelku. Hotové podešve měly být až do uschnutí pod lisem, aby se nezkroutily. Tady pomohl zase tatínkův důvtip. Narovnal je pěkně do hraničky, na ně dal širší prkénko a na tom seděl. A lis byl hotov. A jaký! Po uschnutí je vystědal a zbyla poslední práce. Pěkně, zase podle mustru, ty podešve přilícnout ostrým "knejpem". Podle mě to byla ta nejhorší práce. Ten "knejp" byl tak ostrý, že by

užil prst. Hotové podešve tatínek odvezl a tak to šlo celou zimu. Když přišla zima a bylo vyhazování sněhu, lepil tatínek podešve po večerech. Stejně nemohl jít spát dřív, než v sokolovně skončilo cvičení nebo schůze. Až potom zavřel dům, upravil postel ke spaní a oddal se zaslouženému odpočinku.

Anna Čerňovská

Předvánoční příhoda

Krátce před Vánocemi se přiblíží i mé narozeniny a to mi manžel vždy připraví nějaké překvapení. Jednou se rozhodl, že mi k dárkům koupí ještě dobré víno. Hned ho napadla značka Martini. Za několik dnů se vydal za jeho nákupem. Bylo to v době, kdy u nás byl ještě obchod s pultovým prodejem. Při otázce slečny prodavačky, co si přeje, oznámil, že by prosil martel. To si ještě neuvedomil, že si spletl název. Až když mu slečna řekla: "Prosím, je to 340 korun," poznal, co se stalo. Neměl však tu odvahu vrátit láhev zpět, když si vzpomněl, že jak pracně ji slečna dostávala z nejvyššího regálu a jak ji pečlivě otírala z prachu. Vysvětlil mi pak, že je to velmi jemný likér, abych si ho nechala jen pro sebe, že stál přes sto korun. Až mnohem později se přiznal, jak to vlastně bylo. Ještě že měl s sebou 500 korun, které chtěl uložit dětem na spoření. Tento vklad za těchto okolností měl jistě zpoždění.

Hana Pochopová

SPORT

Návrat do Atén

Ačkoliv je Větrník zpravodajem MěÚ ve Vysokém a zabývá se událostmi a informacemi týkajícími se našeho města, má za úkol rozšiřovat i všeobecné povědomí. Dovolte mi tedy, abych se v těchto chladných dnech vrátila o měsíc či dva zpět a stručně připomněla úspěchy našich sportovců na letních olympijských hrách a letních paralympijských hrách v Aténách.

Naši olympionici přivezli z XVIII. letních olympijských her celkem 8 medailí, z toho 1 zlatou, 3 stříbrné a 4 bronzové.

Paralympijský tým slavil větší úspěchy, pravda v početnější výpravě. Přivezl 31 medailí - 16 zlatých, 8 stříbrných a 7 bronzových. Tento úspěch bohužel není zárukou takové popularity, jaké se těší třeba zdraví olympionici. A myslím si, že je to velká škoda.

Doufáme, že i příště budou naši olympionici a paralympionici stejně úspěšní, nebo ještě úspěšnější.

Kateřina Bártová

Atletka

Asi před třemi roky jsme ve Větrníku vyprávěli o sportovních úspěších dětí a vnuček bývalé Vysochačky a naší

dopisovatelky, dnes žijící v Liberci, Aniny Čerňovské-Bartoničkové.

Dnes vám povím o další úspěšné sportovkyni, také vnučce a také Bartoničkové. Jde však jen o shodu jmen typických pro Vysoké.

Jedná se o Jitku Bartoničkovou, vnučku Josefa Bartonička z náměstí. Narodila se 22. 12. 1985, je jí tedy 19 let. Je to atletka a její doménou je běh. Běhala úspěšně už jako starší žákyně, dorostenka, juniorka a od roku 2000 je členkou ASK Slavie a běhá i za družstvo žen. Při tom studuje na gymnáziu v Praze. Po škole absolvuje denní tréninky a většinu víkendů zabírají závody, halové i na stadionech. Běhá 100, 200 a hlavně 400 metrů. Její osobní rekord na 400 metrů je 54:54 sec.

Měla jsem možnost nahlédnout do podrobných zápisů jejích úspěchů a jsou opravdu nemalé. Uvedu aspoň ty nejdůležitější.

Na MČR 14x 1. místo, 10x 2. místo, 4x 3. místo. Jako členka družstva žen se zúčastnila v letech 2000 a 2001 extraligy, v roce 2002 1. ligy a v letech 2003 a 2004 extraligy.

Na mezinárodních utkáních: Slovensko (Nitra) - 4x 300 m: 1. místo, ČR - Maďarsko - 400 m: 2. místo, ČR - Francie - Německo - (Paříž) - 4x 200 m: 3. místo a český rekord.

Účast na Evropském poháru dospělých: Slovensko (Velenje) - 4x 400 m: 5. místo, Bulharsko (Plovdiv) - 4x 400 m: 5. místo.

Do dalších let hodně sportovních, studijních a osobních úspěchů!

Ludmila Hnyková

Úspěšní volejbalisté

Družstva mužů i žen hrají v soutěžích krajského přeboru druhé třídy. Ženy hrají ve skupině s družstvy Semil, Turnova, Tanvaldu a Mnichova Hradiště. Naším hráčkám se velmi dařilo a po podzimní části jsou na prvním místě v této skupině. Zatím se však plně nedaří zapojit do hry mladé hráčky. Bude to jen otázkou jejich přístupu k tréninku, aby co nejdříve dokázaly družstvo doplnit. Muži se vlivem reorganizace soutěží dostali do desetičlenné skupiny, v které kromě nich hrají ještě volejbalisté z Varnsdorfu, Nového Boru, Stráže nad Nisou, Malé Skály, Rokytnice nad Jizerou, Janova nad Nisou, Turnova, České Lípy a Mnichova Hradiště. Tato soutěž je velmi vyrovnaná a našemu družstvu, až na několik výpadků, se převážně dařilo a po odehrané podzimní části je družstvo mužů na čtvrtém místě.

Zde je třeba uvést, že současné družstvo mužů hraje velmi kvalitní volebal. Hráči pravidelně trénují a při tréninku se jich schází deset až dvanáct. Není to však vůbec jednoduchá záležitost, protože většina hráčů musí dojíždět - z Harrachova, Skleňan, Zásady, Frýdštejna, Semil, Rokytnice nad Jizerou a Vrchlabí.

Třetím družstvem v soutěžích je smíšené družstvo žactva, které hraje okresní přebor starších žáků. Zatím jen sbírají zkušenosti a ve své pětičlenné skupině obsadili čtvrté místo. Trénují pod vedením Kláry Vitvarové a Jaroslava Nechanického dvakrát v týdnu.

*Zdeněk Seidl,
vedoucí družstva mužů*

Zprávy Ski klubu

Podzimní příprava lyžařů probíhala dle trenérů plynule, s kontrolními starty na přespolicích. Nejvýkonnější závodníci se zúčastnili pod vedením zkušeného Josefa Vajnara soustředění na ledovci, společně s dalšími běžci okolních lyžařských oddílů. Rozhodli se stali 4. září v Harrachově spolupředatelé Mistrovství ČR v běhu na kolečkových lyžích. Výrazným úspěchem pro nás - druhým místem - tam skončil start Petra Nesvadby v juniorské kategorii.

Letošní setkání nejvyššího orgánu ČSK, výroční členské schůze konané jednou do roka, proběhne 4. prosince od 17.00 hodin v občerstvení na vleku. Dle stanov ČSK zazní zprávy o činnosti včetně hospodaření s rozpočtem, další otázky a odpovědi v rámci lyžařské problematiky, ale určitě i přání mnoha zdraví a spokojenosti, především však sportovních a pořadatelských úspěchů do nové sezóny a roku 2005.

Výbor ČSK si dovoluje touto cestou již nyní popřát hezké Vánoce a vše nejlepší do nového roku všem svým příznivcům, přátelům a samozřejmě i členům Větrníku.

Ze výbor ČSK Jiří Dóubalík st.

KČT

Zájezd do oblasti Chřibů 1. - 3. října 2004

1. den - z Vysokého odjíždíme v 5.00 hodin; trasa: Vysoké nad Jize-

rou - Olomouc - Přerov - Kroměříž - Bunč. Zde začíná naše pěší putování krajinou, kterou jsme zatím nechočili. Dvacetkilometrová trasa: Bunč - Bradlo (rozhledna 587 m n. m., zatím nedokončená, montéři nám umožňují výstup na vrchol pomocí stavebního vrátku, což je zážitek na celý život, ale ty výhledy stály za to riziko) - Vlčák - Pěkná hora - Buchlovský kámen - Zikmundov - hrad Buchlov - Svatá Barbora - Čertovo sedlo - Velehrad (opět místo, které nás uchvátilo svou nádherou). Konec putování a odjíždíme se ubytovat do Kyjova.

2. den - Kyjov - Celožnice u Zelené hory - Kameňák - Zavadilka - Koryčanská kaple - Svatý Kliment (zajímavost Gorandova zvonice, která je sestavena z deseti ozvučnic - lze zahrát píseň Hospodine pomiluj ny) - Kazatelna - Na pile - Dlouhá řeka - Buchovice; trasa dlouhá 24 km.

Večer vylepšujeme návštěvou vinného sklípku a při písničkách hodnotíme naše putování krajem lesů a mnoha studánek.

3. den - odjíždíme domů. Cestou je zastávka na kunštátském Blaníku, prohlídka umělých jeskyní, výstup na kamennou rozhlednu Milenka.

Závěr - naprostá spokojenost s cestami krásnou krajinou za pěkného počasí, i když byl začátek října.

Výlet do Krkonoš 28. října 2004

Využíváme příznivé předpovědi počasí a vyrazíme na hory. Trasa

26 km: Špindlerův Mlýn - Labský důl - Labská bouda - Zlaté návrší - Kotel - Dvoračky - Hušský vodopád - Rokytnice nad Jizerou. Akce se zúčastnilo 6 turistů. Počasí, až na mlhu, vyšlo podle předpovědi. Nálada byla výborná.

Jiří Libal

Společenská kronika

Poděkování

Děkuji všem, kdo mě přišli podpořit při kněžském svěcení svou přítomností a modlitbou. Rovněž děkuji za všechna blahopřání i věčné dary.

Mgr. Jaroslav Křivánek

Narození

Dne 2. 11. 2004 se manželům Evě a Romanovi Vondrovým z Vysokého nad Jizerou narodil syn Michal.

Hodně zdraví a štěstí!

Břečtan

Na srdci mém nejjistěji spočineš. Oj mé srdce prázdno není, cit v něm bujně vlnívá, a sluníčka jasný blesk se v těchto vlnkách třpytí.

Zlatá svatba

Dne 4. prosince 2004 oslaví 50 let společného života manželé **Marcela a Rudolfa Knopovi** z Vysokého nad Jizerou.

Do dalších let přejeme hodně zdraví a štěstí!

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Milada Cečová 85 let
František Farský 79 let
Libor Kubálek 70 let
Dagmar Kvardová 75 let
Josef Martinec 71 let
Anna Nečásková 86 let
Věra Štěpánková 73 let
Milada Vašíčková 85 let
Libuše Bartoničková 73 let
Vladimír Hladík 79 let
Zdenka Junková 80 let
Václav Kramář 76 let
Lidmila Kubíčková 84 let
Miroslav Nosek 75 let
Milada Soukupová 81 let

Helkovice

Alice Nosková 77 let

Horní Tříč

Marcela Marková 74 let
Anna Slavíková 74 let
Jaroslav Votoček 72 let

Sklenařice

Jiřina Holubová 77 let
Běla Jeníková 83 let
Pavlna Kyselová 74 let
Františka Tomešová 74 let

Miloslav Hartych 80 let
Miroslav Prajzler 74 let

Stará Ves

Stanislav Štěpánek 78 let
Miroslav Kluc 82 let
Josef Poloprutský 72 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 26. 10. 2004
zemřela paní **Marie Knížková**
z Vysokého nad Jizerou ve věku
nedožitých 73 let.

Dne 3. 11. 2004
zemřel pan **Vlastimil Šír** z Dolní
Těče ve věku 75 let.

Dne 7. 11. 2004
zemřel pan **Josef Slavík** z Horní
Těče ve věku 80 let.

Dne 10. 11. 2004
zemřela paní **Hana Waldmannová**
z Pasek nad Jizerou, rozená Nováková
ze Staré Vsi, ve věku 73 let.

Dne 10. 11. 2004
zemřel pan **Josef Patočka** ze Sklenařice
ve věku nedožitých 71 let.

Dne 17. 11. 2004
tragicky zemřela paní **Mgr. Jana Endreslová**, rozená Hásková
z Vysokého nad Jizerou ve věku 60 let.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
upřímnou soustrast.*

Na co vlastně čekáme?

Krátké adventní zamyšlení

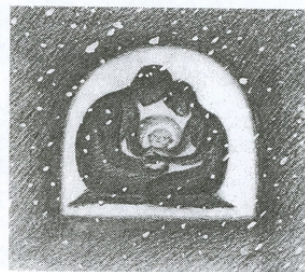
*"Ejhle, Hospodin přijde a všichni svatí
jeho s ním a bude v onen den světlo
velké. Aleluja"
(Adventní vorát, podle latinské antífony
ze XIV. století)*

Jeden moudrý pán napsal, že člověk, který od světa, druhých lidí i od Boha nic nečeká, již zemřel. Očekávat a doufat dává našemu životu, jak by řekl Francouz, "le raison d'être" (důvod k bytí). Čekání zabírá významnou část našeho života - někdo čeká na vlak, na výplatu, někdo čeká vzácnou návštěvu, jiný na výsledky lékařského vyšetření a mnozí jistě čekají na jaro, třebaže zima ještě pořádně nezačala. Čekáme s obavami nebo s nadějí.

Právě začínající advent je pro křesťany možností či výzvou navrátit se k počátkům církve, kdy členové prvních křesťanských sborů netrpělivě vyhlíželi návrat Ježíše Krista i s jeho královstvím, jak slíbil před svým Nanebevstoupením. Takové očekávání někteří brali tak vážně, že nepovažovali za nutné zakládat rodiny nebo dokonce pracovat, až je musel sám apoštol Pavel ve svých listech napomínat. Dnes je až neuvěřitelné, s jakou vírou křesťané čekali na svého Pána. Na svých shromážděních volali Maranatha! (Pane, přijď!). Příchod Spasitele ve slávě byl vnímán jako každodenní realita, která se mohla každým dnem naplnit. Staletí i tisíciletí mijela a Pán ne a ne přijít. Horlivé očekávání během té doby sláblo a opadalo, až se pomalu proměnilo v jakousi apatii, kdy v podstatě nečekáme na nic (alespoň pozitivního). Ano, stále mluvím o nás křesťanech, kteří jsme přestali počítat s druhým příchodem Krista jako završením stvoření. Přesněji řečeno, naše jednání neodpovídá tomu, že bychom na Spasitele čekali. Již zmiňo-

vaný apoštol Pavel nabádá členy soluňské obce, aby navzdory své nedočkavosti v pokoji pracovali a vydělávali si na svou obživu. Můžeme si o dnešní postmoderní společnosti zaměřené na ekonomický výkon a konzum myslet, že má na zřeteli pouze svou skromnou obživu? Proč si tedy vytváříme zásoby a rezervy všeho možného, jako bychom tady chtěli být na věky? Nebo další případ. Právě nedávno jsem se pobavil, když jsem dostal do ruky nové vydání liturgie. V úvodu je rozpis pohyblivých církevních svátků až do roku 2050! Teď si říkám, zda je to od církevních matematiků výraz optimismu, že naše církev ještě bude existovat a neúnavně slavit liturgii, či spíše výraz skepse, že Bůh na nás nespěchá, protože naše pokání je málo přesvědčivé. Buď jak buď, přesto je rozumné počítat s koncem pozemského věku a do našeho počínání vložit něco ze spontaneity a entuziasmu rané církve. A když konečně nastane den příchodu Páně? Máme jen jednu jistotu - zítra k němu budeme o den blíže. Přemýšlejme o tom, čas adventní je k tomu více než příhodný.

*Mgr. Jaroslav Křivánek,
kněz Církve československé husitské
ve Vysokém nad Jizerou*

Znáte své město?

obrázkový seriál k zamyšlení
Námět a foto Ludmila Hníková

Bývalý chudínek, dnes rodinný domek pana Radovana Rakuse z Prahy.

28

Rodinný dům Ing. Petra Štěpánka.

Původně dům paní Marie Nežukové, rozené Špíkové,
dnes rodinný dům paní Marie Trunečkové.

29

Rodinný dům Grosmanových.

Rodinný dům paní Věry Žantové.

Prodejna Prosport a nápojka Fišerových.

